

תשל"ז

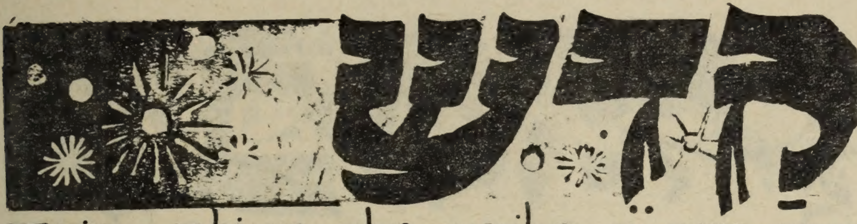
1977

זָכוֹר

אֶת הַיּוֹם הַזֶּה,
אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ,
פֶּסַח הוּא זְמַן חֵרוּתֵנוּ. כִּי בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ צִבְאוֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם.
הַיּוֹם הֱיִיתֶם לְעָם!

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם הַמִּצְוָה,
לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם יַחַד עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל.

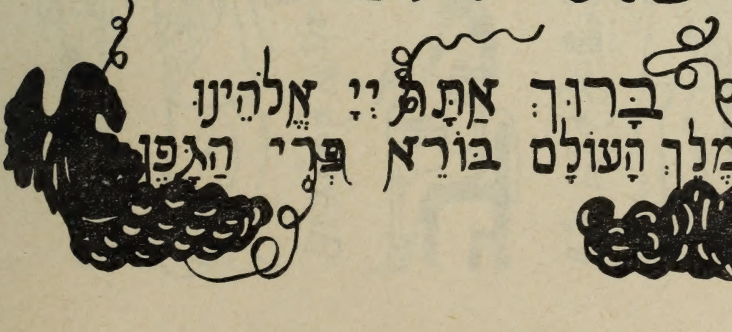

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן
אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ, מִקְרָא
קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ
וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת כּוֹס
רִאשׁוֹנָה מֵאַרְבַּע הַכּוֹסוֹת.

כוס ראשונה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן

ורחץ

יטל ידיו ולא יברך.

כרפס

יטבל העלים במי מלח
או בחמץ ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה.

יחץ

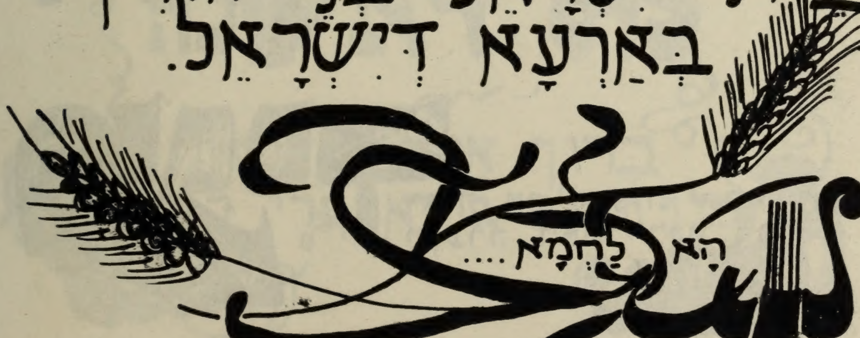
יבצע את המצה האמצעית
לשנים ויצפן את חלקה הגדול לאפיקומן

מגיד

יגלה את המצות יגביה את
הקערה ויאמר בקול רם:

לַחְמָא עַנְיָא דִי אֲכָלוּ
אֲבָהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם.
כָּל־דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵכֹל כָּל־
דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח. הָשַׁתָּא
אָנוּ – לְשָׁנָה הַבָּאָה כָּל
בֵּית־יִשְׂרָאֵל –בְּנֵי־חוֹרִין
בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל.

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת?

שבְּכָל-הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה
הַלַּיְלָה הַזֶּה- כֻּלּוֹ מַצָּה;

*

שבְּכָל-הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה – מָרוֹר;

*

שבְּכָל-הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין
הַלַּיְלָה הַזֶּה - כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין;

*

שבְּכָל-הַלֵּילוֹת שִׂיחָתֵנוּ חוּלִין
הַלַּיְלָה-מַרְבִּין לְסַפֵּר בּוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם

עֲבָדִים

הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיַּעֲבִידֻנוּ בְּפָרֶךְ וַיִּבֶן לוֹ עָרֵי מִסְכְּנוֹת אֶת פִּתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס. וַנִּגְאַל מִשָּׁם וַנַּעֲבֹר יָם בֶּחָרָבָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה נָדַדְנוּ בַּמִּדְבָּר וַנָּבֹא אֶל אַרְצֵנוּ.

וְאִלּוּ לֹא יָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי־בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים, כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים, כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה — מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם; וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם ־ הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח!

עֲבָדִים הָיִינוּ — עַתָּה בְּנֵי־חוֹרִין!

מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בִּבְנֵי־בְרַק. וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה. עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

לַיל שִׁמּוּרִים הוּא לַיְיָ, לְכָל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם.

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בָּרוּךְ הוּא.

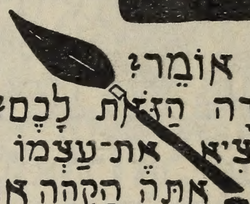
כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה:

חָכָם

מַה הוּא אוֹמֵר?
מַה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאַף אַתָּה אֱמָר־לוֹ כְּהִלְכוֹת
הַפֶּסַח. אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן:

רָשָׁע

מַה הוּא אוֹמֵר?
מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם וְלֹא לוֹ. וּלְפִי
שֶׁהוֹצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בָּעִקָּר,
וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמָר־לוֹ:
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.
לִי וְלֹא לוֹ. אִלּוּ הָיָה שָׁם־לֹא הָיָה נִגְאָל.

תָּם

מַה הוּא אוֹמֵר?
מַה זֹּאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאֹל

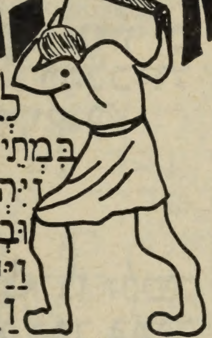

אַתְּ פְּתַח לוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.

בְּיוֹם בָּהִיר וְנֶהְדָּר, יָצְאוּ מִתּוֹךְ הַהַגָּדָה: חָכָם וְתָם,
רָשָׁע גָּדוֹל וְזֶה שֶׁלֹּא יָדַע לִשְׁאֹל...

וְהִגַּדְתָּ

לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
בִּמְתֵי־מְעָט יָרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַיִּהְיוּ שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם.
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּשְׁרְצוּ
וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, אֲשֶׁר לֹא
יָדַע אֶת יוֹסֵף. וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ: הִנֵּה עַם
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ, הָבָה נִתְחַכְּמָה
לוֹ פֶּן יִרְבֶּה... וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה
קָשָׁה. וַיְצַו פַּרְעֹה:
כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד — הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ.
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַתַּעַל שַׁוְעָתָם מִן הָעֲבוֹדָה.

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ - כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

וְהִיא

שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד
עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ
מִיָּדָם

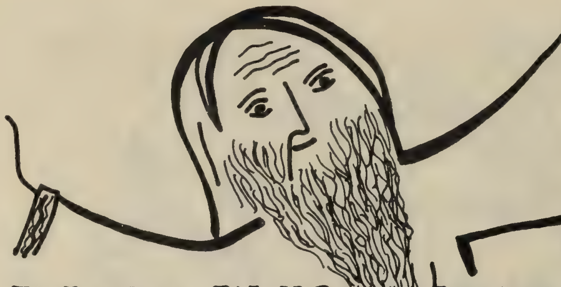
הסנה

בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו
וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם. וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי
מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי; וַיִּבְרַח
מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַּרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן
וַיְהִי רוֹעֶה צֹאן יִתְרוֹ וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן
אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה.
וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְיָ אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר: רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי־עַמִּי
אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי
יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו וְעַתָּה
לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם.

מַהֵר מֹשֶׁה צַוֵּה פַּרְעֹה:
שַׁלַּח־נָא אֶת עַמִּי
מִצְוַת הָאֵל אֱמֹר־נָא לוֹ:
שַׁלַּח־נָא אֶת עַמִּי
קוּמָה, לְכָה אֶל כְּבַד הַלֵּב הָרָע
צַו לוֹ בִּשְׁמִי:
שַׁלַּח־נָא אֶת עַמִּי!

לך

בא מצרימה ובאת אל הנענים והנדכאים
ואמרת אליהם כי עבדים הם - והם לא יבינו,
כי אמללים הם - והם לא ידעו; כי גדול ענים
וגדולים מכאביהם ונורא לחצם - והם לא יאמינו.
ופקחת עיניהם בחזק-יד על כל לחצם ועל כל
ענים וגאלת אותם. ועם רב ימשך אחריך
מקרב אחיך, אשר לא ידעת ואשר לא ידעוך,
ומקרב כל העם מסביב אשר רע ומר להם;
והיית לאב המון-אדם ולראש שבטיו; ועשית
מן התולעים-אדם ומן האדם-עם ומעפרות
חול-ארץ!

ו

יוציאנו יי ממצרים
ביד חזקה
ובזרוע נטויה
ובמורא גדול
ובאותות ובמופתים.

ויהי

בחצי הלילה ויקם פרעה לילה,
הוא וכל עבדיו וכל מצרים,
ותהי צעקה גדולה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת.

וְאֵלּוּ עֶשֶׂר הַמַּכּוֹת שֶׁלָּקוּ הַמִּצְרִים:

דָּם

צְפַרְדֵּעַ

כִּנִּים

עָרוֹב

דֶּבֶר

שְׁחִין

בָּרָד

אַרְבֶּה

חֹשֶׁךְ

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִימָנִים.

דְּצַ"ךְ עֲדַ"שׁ בְּאַחַ"ב

הַיּוֹם אַתֶּם יוֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב...

וַיֻּגַּד

לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה
וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ: מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי
שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ. וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ
וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם
וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים עַל־הַיָּם.

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם, וַיּוֹלֶךְ יְיָ
אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה
וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם.
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:

אָשִׁירָה לַיְיָ
כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ
הוּא יָצָא מִמִּצְרָיִם

בְּצֵאת

יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז.
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו.
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס, הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן.
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס, הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן?
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב.
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם, חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם.

רַבָּן גַּמְלִיאֵל

הָיָה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ; וְאֵלּוּ הֵן:

*** פֶּסַח * מַצָּה * וּמָרוֹר ***

פֶּסַח

שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.

מַצָּה

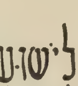
זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ.

מָרוֹר

זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.

הַלֵּל

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת, הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

הַלְלוּיָה ...

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם.
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם, יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ.
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ.
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ.

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת כּוֹס שְׁנִיָּה מֵאַרְבַּע הַכּוֹסוֹת

כּוֹס שְׁנִיָּה

כּוֹס נֶחָמָה נִשָּׂא לְשָׁלוֹם
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁלוֹם הָעַמִּים.
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵינוּ. שַׁלְוָה בְּאָהֳלֵינוּ.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.

מוֹצִיא מַצָּה

מברך על
אכילת מצה
ומחלק לכולם

מָרוֹר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.

כּוֹרֵךְ

טובל מרור בחרוסת וכורכם יחד
במצה, כשם שעשה הלל בשעתו.
לקיים מה שנאמר: על מצות ומרורים
יאכלהו.

צָפוּן

הילדים מביאים את האפיקומן הטמון

שֻׁלְחָן עוֹרֵךְ

עִרְכוּ הַשֻּׁלְחָן וְהַמַּעֲדַנִּים,
הָסֵבּוּ גַּם־יַחַד אָבוֹת וּבָנִים
כִּי דְרוֹר הַדּוֹרוֹת סוֹכֵךְ מִשְׁכָּנֵנוּ.
בָּרְכוּ לַנּוֹצֵר אֶת יְגַע כַּפֵּינוּ.

הגיע ליל פסח

כל העולם כלו אומר הלל
כי בלילה זה אוצרות טללים נפתחים.

טל טל טל

נופף עלי ארץ ברוכה,
ממגד שמים שבענו ברכה
בטל.
יעסיס צוף הרים,
זמרה נעים וקול נרים-
בטל.
לברכה ולא לקללה
לחיים ולא למות,
לשבע ולא לרזון!

גשם

חלף וסתו עבר
והכל בעתו נוצר
לך לשלום גשם!

דודאים נתנו ריח
בגנת דודים
בא בשלום טל!

הנה הגשם...
שבלת בשדה...

כְּתֹנוֹת פַּסִּים לָבַשׁ הַגָּן
וּכְסוּתוֹ רִקְמָה מַדֵּי דִשְׁאוֹ,
וּמְעִיל תַּשְׁבֵּץ עָטָה כָּל עֵץ
וּלְכָל עַיִן הֶרְאָה כִּלְאוֹ.

כָּל צִיץ חָדָשׁ לִזְמַן חָדָשׁ
יָצָא שׂוֹחֵק לִקְרַאת בּוֹאוֹ
אַךְ לִפְנֵיהֶם שׁוֹשָׁן עָבַר
מֶלֶךְ כִּי עָל הוּרַם כִּסְאוֹ

יָצָא מִבֵּין מִשְׁמָר עָלָיו
וַיְשַׁנֶּה אֶת מַדֵּי כִלְאוֹ
מִי לֹא יִשְׁתֶּה יֵינוֹ עָלָיו –
הָאִישׁ הַהוּא יִשָּׂא חֶטְאוֹ!

שִׁיר הַשִּׁירִים

אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה

אַל-תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
שֶׁשֱּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ.
בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ-בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת-הַכְּרָמִים
כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי.

אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן
שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים.

כִּי-הִנֵּה, הַסְּתָו עָבָר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ.

הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ.

יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע
בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה
הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ
הַשְׁמִיעִנִי אֶת־קוֹלֵךְ
כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב
וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה.
דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ
הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים.
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
סֹב דְּמֵה־לְךָ דּוֹדִי לִצְבִי
אוֹ לְעֹפֶר אַיָּלִים עַל הָרֵי־בָתֶר.
אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים
אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ.
בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי
אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים.

מחרזת שירי שיר השירים...

הִנֵּה יָמִים בָּאִים

וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר
וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה.
וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל.

וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם
וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם.

וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם
וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם:

וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס...

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.

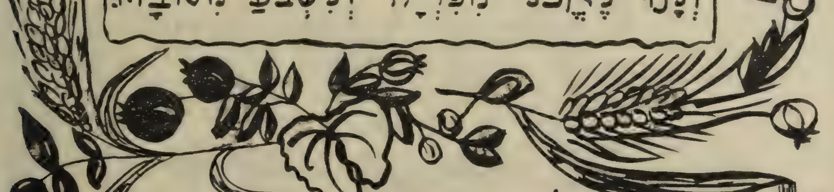

בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים. אָז
יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם:
הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
עִמָּנוּ - הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ
כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב. הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה - בְּרִנָּה
יִקְצֹרוּ. הָלֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע
בֹּא - יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו.

הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה...

כּוֹס שְׁלִישִׁית

נְבָרֵךְ עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה
טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁהִנְחַלָה לַאֲבוֹתֵינוּ
וְלָנוּ לֶאֱכֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבֹּעַ מִטּוּבָהּ.

כִּכְלוֹת יֵינִי...

אַדִּיר הוּא

יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב
בִּמְהֵרָה, בִּמְהֵרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

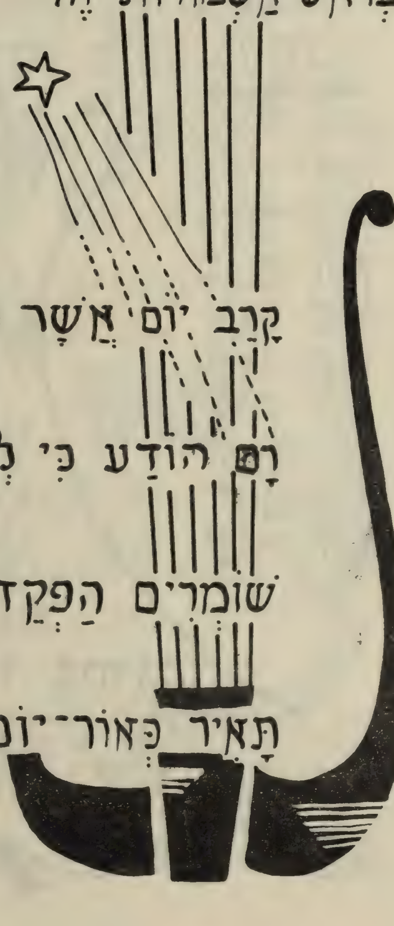
בָּחוּר הוּא
גָּדוֹל הוּא
דָּגוּל הוּא
הָדוּר הוּא
וָתִיק הוּא
זַכַּאי הוּא
חָסִיד הוּא
טָהוֹר הוּא
יָחִיד הוּא
כַּבִּיר הוּא

לָמוּד הוּא
מֶלֶךְ הוּא
נָאוֹר הוּא
סַגִּיב הוּא
עִזּוּז הוּא
פּוֹדֶה הוּא
צַדִּיק הוּא
קָדוֹשׁ הוּא
רַחוּם הוּא
שַׁדַּי הוּא

תַּקִּיף הוּא
יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב
בִּמְהֵרָה, בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

וּבְכֵן וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה.

אָז רֹב נִסִּים הִפְלֵאתָ
בַּלַּיְלָה
בְּרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת זֶה
הַלַּיְלָה

קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
לַיְלָה
רָם הוֹדַע כִּי לְךָ יוֹם אַף לְךָ
לַיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה
תָּאִיר כְּאוֹר־יוֹם חֶשְׁכַת
לַיְלָה
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה.

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ?
אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ?
שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית...

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ?
שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת...

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ?
אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ
אַרְבַּע אִמָּהוֹת...

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ?
חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה...

שִׁשָּׁה מִי יוֹדֵעַ?
שִׁשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה...

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?
שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא...

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ?
שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה...

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ?
תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵידָה...

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ?
עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ
עֲשָׂרָה דִּבְּרַיָּא...

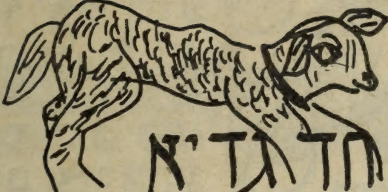
אַחַד־עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?
אַחַד־עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
אַחַד־עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא...

שְׁנֵים־עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?
שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁנֵים־עָשָׂר שִׁבְטַיָּא...

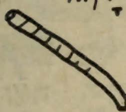
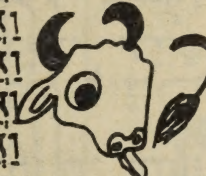

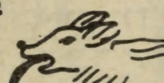
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר מִדַּיָּא...

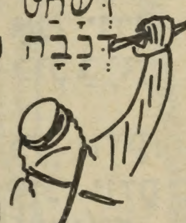

חד גדיא חד גדיא

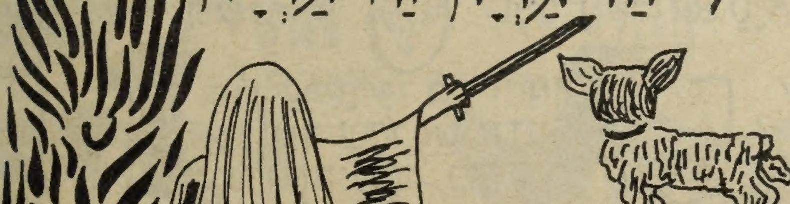

דזבן אבא בתרי זוזי חד גדיא...
ואתא שונרא ואכלה לגדיא...
ואתא כלבא ונשך לשונרא...
ואתא חטרא והכה לכלבא...
ואתא נורא ושרף לחטרא...
ואתא מיא וכבה לנורא...
ואתא תורא ושתה למיא...
ואתא השוחט ושחט לתורא...
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט...
ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות
דשחט לשוחט; דשחט לתורא; דשתא למיא;
דכבה לנורא; דשרף לחטרא; דהכה לכלבא;
דנשך לשונרא; דאכלה לגדיא
דזבן אבא בתרי זוזי

חד גדיא חד גדיא!

נִרְצָה

חסל סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה קוֹמֵם עֲדַת מִי מָנָה.
קָרֵב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם.

כּוֹס רְבִיעִית

כּוֹס בְּרָכָה נִשָּׂא לְחַיֵּי
עַם יִשְׂרָאֵל וּמְדִינַת יִשְׂרָאֵל
לְקִבּוּץ הַגָּלֻיּוֹת כֻּלָּן
לְשָׁלוֹם בְּאַרְצֵנוּ וּבָעוֹלָם!
לְחַיֵּי עין גב
אֵיתָנָה, בְּנוּיָה וּפוֹרַחַת!
לְחַיִּים!

עין-גב
ניסן תשל"ז

ציורים וכתבה: רוני דרור (תל-קציר)